

РЕШЕНИЕ

№42

гр. Перник, 27 март 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и осми февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело **№60** по описа за **2013** година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 145 и сл.от АПК, вр. чл. 83, ал.6 и сл. от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на **В.П.С. *****, срещу изричен отказ рег.№62 от 16.01.2013 г., на Началник Второ РУП на МВР гр. Перник, за връщане разрешението за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие, серия „РК” №0203980 и вписаното в него късо огнестрелно оръжие пистолет „Макаров” кал.9х18, № АЕ 391260.

С жалбата се иска отмяна на отказа, като се твърди, че е неправилен и незаконосъобразен. Постановен при липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, довели до съществено нарушение на правата и законите интереси.

Ответникът по жалбата - Началникът на Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага твърдение, че същото е иззето с Предавателно-приемателен протокол вх.№12578 от 16.11.2012 г., тъй като от извършена проверка е установено, че срещу В.С. *** е образувано следствено дело №24/2012 г., пр.преписка №3356/2012 г., на Окръжна прокуратура гр.Перник, срещу виновно лице за престъпление по чл. 283 от НК и чл.294, ал.4 от НК.

Представя писмени бележки и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление рег.№6212/18.12.2012 г., до Началника на Второ РУП гр.Перник, с което В.П.С. е поискал да му бъде върнато разрешението за носене и съхранение обр.3 №РК 0203980 и вписаното в него късо огнестрелно оръжие пистолет „Макаров” кал.9х18, № АЕ 391260.

Административният орган е приел, че са налице основанията по чл.155 във вр. с чл.58, ал.1, т.2 от ЗОБВВПИ и е издал решение №62/16.01.2013 г. Оръжието е предадено с

приемо-предавателен протокол от 15.11.2012г. с рег.№12578/16.11.2012г. на мл.полицейски инспектор в КОС при Второ РУП гр.Перник – Д. П. В.***. Посоченото основание за отнемане на оръжието е, че е налице образувано следствено дело №24/2012г., пр.пр.3356/12г. , срещу виновно лице - полицейски служител за престъпление по чл.283 и чл.294 от НК, съгласно приложено по делото писмо изх.№ 9/03.01.2013 г. на Следствен отдел при Окръжна прокуратура – Перник.

Разпоредбата на чл. 155, ал. 1 ЗОБВВПИ предвижда, че при настъпване на някое от обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 2 - 8 от ЗОБВВПИ или при отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 с.з. издаденото разрешение се отнема с решение на органа, който го е издал. Съгласно нормата на чл. 58, ал. 1, т. 2 ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него е образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер. Законната регламентация налага извод, че за да бъде отнето разрешението за носене на оръжие е необходимо надлежно установяване на факта на образувано наказателно производство срещу титуляр на разрешение по ЗОБВВПИ.

В мотивите на оспореното решение е посочено: „от извършената проверка се установи, че срещу молителя е образувано следствено дело №24/2012 г., прокурорска преписка №3356/2012 г. на Окръжна прокуратура Перник”. Доказателства за този извод на административния орган в преписката липсват. Писмо изх.№9/03.01.2013 г. на ОСЛО, на което се позовава Началникът на Второ РУП не съдържа данни срещу кое лице е образувана преписката и изрично сочи, че към момента няма лица привлечени като обвиняеми.

В ППЗКВВООБ, приложим на основание §20 от ЗОБВВПИ, се борави с термина "наказателно производство", който термин има своя законова дефиниция. По наказателни дела от общ характер се провежда досъдебно производство съгласно чл. 207 и сл. от НПК, такова се образува при наличие на законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. Достатъчно данни за образуване на досъдебно производство са налице, когато може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление. За да бъде направено такова предположение, следва да са и налице достатъчни и относими доказателства, които да са в състояние да наведат на такива изводи. Досъдебното производство се образува с постановление на прокурора. Когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер, разследващият орган докладва на прокурора и привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление. След предявяване на постановлението за привличане на обвиняем органът на досъдебното производство незабавно пристъпва към разпит на обвиняемия. Процедурата по привличане на обвиняем е белязана като начало с нарочен акт на изрично посочен в кодекса орган и задължителен разпит на това лице веднага след предявяване на постановлението за привличането му в това качество. По делото не са налице данни за провеждане на такива действия по отношение на жалбоподателя С.***. Нещо повече, в хода на съдебното производство е представена служебна бележка изх.№112/17.01.2013 г., от ОСЛО при ОП Перник от която е видно, че „за лицето В.П.С.*** няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения”. Въз основа на горното решаващият състав намира, че не са се осъществили предвидените в правната норма на чл.155, ал.1 във вр. с чл.58, ал.1,т.2 от ЗОБВВПИ предпоставки, въз основа на които административният орган е длъжен да отнеме

издаденото вече разрешение за носене на огнестрелно оръжие.

В административната преписка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, които не съответстват по между си. Изложените в мотивите твърдения, че „срещу молителя е образувано следствено дело” не се подкрепят от приложените писмени доказателства по делото – писмо изх.№ 9/03.01.2013 г. и служебна бележка изх.№112/17.01.2013 г. на ОСл.С при ОП Перник.

Целта на ЗКВООБ, при пралагането на конкретната разпоредба е да се възпрепятства възможността на един вече официално предполагаем извършител на престъпно деяние и то от определен вид - умишлено престъпление от общ характер, да си послужи със средства, обект на регламентация от закона, притежаващи характеристиката на "опасни", каквито безспорно са огнестрелните оръжия и боеприпасите. За да бъде проведена обаче такава мярка, е необходимо, с оглед защитата на основните права на личността, да имаме все пак някакво ниво на установеност на извършването на такова деяние, неговия извършител и вината му.

Във връзка с така изложеното, съдът счита, че е налице и съществено нарушение на административно-производствените правила. В самия ЗКВООБ не се съдържат правни норми, регламентиращи процедурата по издаването на административните актове, но и за тях следва да намерят приложение общите норми на АПК, относно издаването на ИАА, които не противоречат на императивните правните норми и целите на специалния закон. Производството не е започнало по инициатива на административния орган, но чл. 35 от АПК, го задължава за издаде административният акт може да бъде издаден, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани. Видно от изложеното по-горе, в случая Началникът на Второ РУП не е изяснил основен въпрос - дали действително срещу С. конкретно, идентифициран по ЕГН, адрес и т.н. е налице започнало наказателно преследване. Единственият документ, съдържащ някакви индиции в тази насока, цитираното писмо от ОСЛО определя виновните лица по следственото дело като "служители в „Охранителна полиция” и не съдържа конкретни данни по отношение на жалбоподателя. Останалите приложени в преписката документи, не съдържат индичия за започнали действия на специализираните органи в насока наказателно преследване на конкретното лице и настоящ жалбоподател.

Не на последно място следва да се отбележи, че в мотивите на атакуваното решение никъде не е посочено, че жалбоподателят е служител на МВР и конкретно на звено „Охранителна полиция”.

С оглед гореизложеното, се налага изводът, че обжалваният административен акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и същият не съответства на целта на закона. Макар че решението съдържа позоваване на правни и фактически основания, посочени както в неговото съдържание, така и в приложената административна преписка, административният орган не е извършил правилна преценка относно наличието на основание за издаването му. Налице е съществено нарушение на административно-производствените правила.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност, но същото е незаконосъобразно, поради липсата на фактически основания за издаването му, която липса съставлява нарушение на материалния закон, нарушение на административно-производствените правила и несъобразяване с целта на закона, които пропуски съставляват основания за отмяна на обжалвания административен акт. В тази връзка, съдът счита, че жалбата е неоснователна и като такава, същата следва да бъде

уважена.

В хода на съдебното производство не са направени искания за присъждане на разноски, поради което и решаващият състав не са произнася по тях.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение рег.№62/16.01.2013 г. на Началник Второ РУП на МВР, с което на В.П.С.*** е отказано връщане на разрешение за носене и съхранение обр.РК 0203980 и вписаното в него късо огнестрелно оръжие пистолет „Макаров”, кал.9х18 №АЕ39 1260.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/